

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

PRJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 05.02.2021. 09:24 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/19-01/203	376-08	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-04	1	

d2623786

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu tog suda Leandri Mojtić te Ljiljani Lijić zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP-Hrvatske pošte d.d. Zagreb, Jurišićeva 13, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, odlučujući o tužbi tužitelja, izvanraspravno 2. veljače 2021.,

presudio je

Poništava se Odluka tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/213, Urbroj: 376-04-19-4 od 30. rujna 2019. i predmet vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporavanom Odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/213, Urbroj: 376-04-19-4 od 30. rujna 2019. odbačen je zahtjev za rješavanje spora korisnika ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP - Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljanja ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: kao nedopušten.

Protiv osporavanog rješenja tužitelj je podnio tužbu zbog povrede pravila upravnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, u bitnom navodeći kako tuženik u obrazloženju pobijane odluke navodi da ne može odlučivati o osnovanosti tužiteljevog zahtjeva (za mirnim rješavanje spora) jer da nema zakonskih pretpostavki za vođenje takvog postupka, iako da se u konkretnom slučaju radi o obavljanju necjelovite poštanske usluge preporučene pošiljke prijamnog broja RF od strane HP- a; da je tužitelj prošao svu moguću zakonsku proceduru preko odgovora HP-a broj: HP-05/12/2/1-16764/19 od 17. svibnja 2019. i odgovara Povjerenstva za pritužbe potrošača koje djeluju pri HP-u (u nastavku: Povjerenstvo) broj: DP-07-022398/19 od 3. srpnja 2019., dok nije sukladno članku 55. stavak 1. Zakona o poštanskim uslugama (u nastavku: ZPU) i prema pravnoj pouci Povjerenstva, dana 2. kolovoza 2019. podnio tuženiku navedeni zahtjev.

Nadalje navodi da je tuženik prihvatio i usvojio Obavijest HP-a prema kojem je prigovor tužitelja HP-u od 26. travnja 2019. podnesen nepravovremeno, ali da je odbacio kao nedopuštene navode tužitelja prema kojima je njegov prigovor HP-u od 26. travnja 2019. podnesen pravovremeno, što da predstavlja nezakonito postupanje jer da je tuženik oduzeo pravo tužitelju da se koristi odredbama ZPU-a. Da je tuženik odbacio navedeni zahtjev tužitelja kao nedopušten temeljem članka 41. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku (u nastavku: ZUP) koji određuje da službena osoba rješenjem odbacuje zahtjev stranke ukoliko ne postoje zakonske pretpostavke za vođenje tog postupka, a da je tuženik u ovoj pravnoj stari donio odluku, a ne rješenje.

Ističe da je tuženik rješenje o odbačaju utemeljio na odredbi članka 41. st. 2. ZUP-a, koji propisuje da će službena osoba rješenjem odbaciti zahtjev stranke kad ne postoje zakonske pretpostavke za vođenje postupka, međutim da je taj zakonski propis nezakonito i kontradiktorno povezao s odredbama ZPU-a, koji zakoni da nemaju nikakvu pravnu povezanost, jer da se članak 8. stavak 1. točka 8. ZPU-a odnosi na tuženikovu nadležnost za rješavanje (svih) sporova između davatelja poštanske usluge (HP-a u ovoj pravnoj stvari) i korisnika poštanske usluge (tužitelja u ovoj pravnoj stvari), a članak 10. stavak 3. ZPU-a da se odnosi na odlučivanje stručne službe tuženika koje da je opet povezano s odredbama ZPU-a i Zakona o elektroničkim komunikacijama (a ne s odredbama Zakona o općem upravnom postupku).

Tužitelj smatra da su nesporne činjenice da je 24. siječnja 2019. HP zaprimila predmetnu pošiljku prijamnog broja (od pošiljatelja), da je 26. travnja 2019. tužitelj podnio prigovor HP-u i naposljetku da je člankom 54. stavak 1. ZPU-a određeno da korisnik poštanske usluge može podnijeti prigovor HP-u u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke. Međutim, da je tužitelj kao primatelj pošiljke ipak predao svoj prigovor od 26. travnja 2019. u zakonskom roku od tri mjeseca jer da se članak 54. stavak 1. ZPU-a odnosi na (sve) korisnike poštanskih usluga, dakle i na primatelja i na pošiljatelja pismena, što da znači da se dio izreke iz navedenog propisa „dan predaje poštanske pošiljke u unutrašnjem prometu“ sa aspekta primatelja pismena (tužitelja u ovoj pravnoj stvari) odnosi na dan kad mu je HP predala pismo ili na dan kad mu je HP predala obavijest o prispijeću tog pismena, a to da je bilo 28. siječnja 2019. prema Obavijesti o prispijeću predmetnog pismena, službenom obrascu HP-a, koji da je HP ostavio u poštanskom sandučiću tužitelja (28. siječnja 2019.).

Da u odredbama ZPU-a nigdje ne piše „tko predaje kome poštansku pošiljku“, tj. odnosi li se to na pošiljatelja koji je predaje HP-u ili na HP koji je predaje primatelju, što da znači da se odnosi i na pošiljatelja i na primatelja, i to svakoga sa svojim datumom svoje predaje, za kojeg ima saznanja. Stoga, da je tuženik izveo pravu „pravnu akrobaciju“ kojom da je na drugoj stranici obrazloženja pobijanog rješenja utvrdio da žig na kuverti pošiljke, kojim HP (u svom poštanskom uredu) potvrđuje primitak pošiljke od strane pošiljatelja predstavlja događaj od kojeg se počinje računati zakonom propisani rok od tri mjeseca za slanje prigovora iz članka 54. ZPU-a, što da proizlazi iz članka 31. ZPU-a, koji da se odnosi na Ugovor (bez pisanog oblika) o pristupanju, kojim se uređuju prava i obveze između davatelja poštanske usluge (HP-a u ovoj pravnoj stvari) i pošiljatelja pismena.

U odnosu na navedeno tužitelj ističe da u članku 31. stavak 5. ZPU-a zaista piše kako nakon uručjenja poštanske pošiljke određena prava i obveze iz tog ugovora o pristupanju prelaze sa pošiljatelja na primatelja pismena (tužitelja u ovoj pravnoj stvari), ali da nigdje ne piše (niti u jednom zakonu ili propisu) da se dan stavljanja žiga na kuvertu počinje računati kao dan početka roka od tri mjeseca za podnošenje prigovora HP-u iz članka 54. ZPU-a. Međutim, da u zakonu da piše, a prema članku 31. stavak 2. ZPU-a, da se otisak žiga na kuvertu pošiljke stavlja samo onda kad se ne izdaje potvrda o primitku pošiljke, što da nije slučaj u ovoj pravnoj stvari o kojoj se radilo o preporučenoj pošiljci s povratnicom za koju da

se obvezno izdaje i popunjava potvrda o primitku pošiljke (od strane HP-a). Osim toga, da na službenoj Internet stranici HP-a jasno piše što za HP znači žig na kuverti pošiljke, iz čega da proizlazi zaključak da on nema nikakvu pravnu povezanost s računanjem roka za podnošenje prigovora HP-u od strane primatelja te pošiljke, citat: „Poštanskim se žigom poništavaju poštanske marke i potvrđuje primitak pošiljke u poštanskom uredu na određeni datum.“

Da je tuženik na drugoj stranici obrazloženja pobijanog rješenja naveo kako je prema članku 2. stavak 28. točka 1. ZPU-a određeno da je primatelj pošiljke (tužitelj u ovoj pravnoj stvari) pravna ili fizička osoba na koju je pošiljka adresirana i kojoj se pošiljka treba uručiti temeljem naloga pošiljatelja, pa budući da se primatelju pošiljke ta pošiljka ne predaje nego mu se uručuje, to da bi trebalo značiti da pošiljatelj predaje pošiljku HP-u, što da u smislu članka 54. stavak 1. ZPU-a, koji se odnosi na „dan predaje poštanske pošiljke“, definira dan od kojeg počinje teći rok za podnošenje prigovora HP-u (od tri mjeseca u ovoj pravnoj stvari). Međutim, da niti pošiljatelj ne predaje pošiljku HP-u nego je šalje, jer jednako tako kao što članak 2. stavak 1. točka 28. ZPU-a određuje pojam „primatelja“ (pošiljke), tako da i članak 2. stavak 1. točka 16. ZPU-a određuje pojam pošiljatelja (pošiljke) kao pravnu ili fizičku osobu koja šalje pošiljku (s određenim pravima i obvezama). Iz navedenog da je jasno da „dan predaje pošiljke“, od kojega počinje teći rok za podnošenje prigovora HP-u u smislu članka 54. stavak 1. ZPU-a, za pošiljatelja i primatelja pošiljke ne može biti u isti dan, jer da za pošiljatelja taj rok počinje teći od dana kad je predao pošiljku HP-u, a za primatelja rok da počinje teći od dana kad mu je HP predala pošiljku (ili ostavila Obavijest o prispijeću pošiljke u njegovom poštanskom sandučiću, kao u ovoj pravnoj stvari), jer da je tada primatelj zapravo dobio prva saznanja o toj pošiljci. U suprotnom da bi primatelj imao manje vremena od pošiljatelja za podnošenje prigovora, što da predstavlja kršenje zakona, ali i Ustava Republike Hrvatske. Tužitelj zaključno ukazuje na postojanje dvostrukih mjerila tuženika.

Da tuženik zamjera tužitelju na (nepostojećem) prekoračenju roka za podnošenje prigovora HP-u, međutim da namjerno ignorira prekoračenje roka isporuke predmetne pismovne pošiljke, jer da je HP zaprimila predmetnu pismovnu pošiljku 24. siječnja 2019. (od pošiljatelja pismena) te da je bila u obvezi isporučiti pošiljku primatelju pismena (tužitelju u ovoj pravnoj stvari) najkasnije do 28. siječnja 2019., odnosno u roku od tri radna dana, što da HP nije učinila nego da je tek 29. siječnja 2019. pokušala isporučiti predmetnu pismovnu pošiljku. Slijedom navedenog tužitelj predlaže da se osporavana Odluka tuženika poništi.

Tuženik je u dostavljenom odgovoru na tužbu u bitnom naveo da tužbu smatra neosnovanom, da je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. ZUP-a i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom članka 98. stavka 5. ZUP-a te se očitovao na tužbene navode tužitelja na način koji slijedi.

Da je u konkretnom slučaju, na temelju spisu priložene dokumentacije, utvrdio kako je zainteresirana osoba u odnosu na rješavanje prigovora/pritužbe postupila sukladno odredbi članka 54. ZPU-a, budući da iz dokumentacije koja je priložena spisu proizlazi da je predmetna pošiljka predana u sustav HP-a 9. siječnja 2019., a da je tužitelj prigovor HP-u podnio 26. siječnja 2019., slijedom čega da proizlazi da je isti podnio prigovor izvan zakonskog roka od 3 mjeseca, koji je propisan odredbom članka 54. stavka 1. ZPU-a. Obzirom na navedeno, da je utvrđeno kako u konkretnom slučaju nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanje postupka.

U odnosu na navode tužitelja prema kojima je osporavajuća odluka nezakonita zato što se u konkretnom predmetu radilo o zahtjevu za mirno rješavanje spora, koji je tužitelj legitimno podnio sukladno odredbi članka 55. stavak 1. ZPU-a i koji je tuženik, sukladno odredbi članka 8. stavak 1. točka 8. ZPU-a morao riješiti, tuženo tijelo je iste osporilo kao neosnovane budući da iz zaprimljenog zahtjeva tužitelja nesporno proizlazi kako je tužitelj

podnio zahtjev za rješavanje spora sukladno odredbama čl. 55. stavak 1. ZPU-a te da je HAKOM prilikom utvrđivanja procesnih pretpostavki zaprimljenog zahtjeva sukladno odredbama ZPU-a utvrdio kako iste u konkretnom slučaju nisu ispunjene zbog čega je zahtjev korisnika sukladno odredbama ZUP-a odbacio kao nedopušten.

Stoga, a imajući u vidu da je tužitelj podnio prigovor izvan zakonskog roka koji je propisan za podnošenje istog, da je tuženik zaključio kako u konkretnom slučaju nisu bile ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanjem postupka, dok u odnosu na tužiteljeve navode koji se odnose na njegov zahtjev za mirno rješavanje spora, tuženik ističe kako tužitelj predmetni zahtjev nije postavio u provedenom postupku pred HAKOM-om.

U odnosu na tužiteljevo tumačenje zakonske odredbe članka 54. stavak 1. ZPU-a, prema kojem se rok za podnošenje prigovora HP-u, računa različito za primatelja i za pošiljatelja, na način da se za pošiljatelja rok računa od dana kada je isti predao pošiljku HP-u, a za primatelja taj rok počinje teći od dana kada mu je HP-e predala pošiljku (ili ostavila obavijest o prispijeću), tuženik ističe kako su isti pogrešni i neutemeljeni.

Tuženik ističe da iz odredbi članka 2. stavak 1. točka 16., 20., 28., 33. i članka 37. ZPU-a jasno proizlazi distinkcija između pojma predaje i uručjenja, a navedeno da je posebno jasno definirano i u Općim uvjetima o obavljanju univerzalne usluge HP-a, pa da je tako odredbom članka 26. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP propisano kako je prijem poštanskih pošiljaka postupak preuzimanja poštanskih pošiljaka radi uručjenja primatelju te da preporučenu pošiljku pošiljatelj predaje uz odgovarajuću potvrdu, dok da je iz odredbe članka 42. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP-a razvidno, kako se pod uručjenjem poštanskih pošiljaka podrazumijeva dostava i isporuka poštanskih pošiljaka primatelju, kao i to da se poštanske pošiljke za koje se izdaje potvrda o primitku, uručuju osobno primatelju. Da iz navedenih odredbi jasno proizlazi kako se pošiljka primatelju ne predaje već da se ista primatelju uručuje.

Slijedom navedenog, da je sasvim izvjesno da se rok za predaju prigovora HP-u, i za pošiljatelja, i za primatelja računa od istog dana, a to da je od dana predaje pošiljke davatelju, jer da bi u suprotnom u zakonu moralo stajati da se početak roka za podnošenje prigovora iz članka 54. ZPU-a, za pošiljatelja računa od dana predaje pošiljke u sustav HP-a, a za primatelja od dana njenog uručjenja.

U odnosu na navode tužitelja o postojanju dvostrukih kriterija i njegovom prigovoru koji se odnosi na prekoračenje roka, tuženik ističe kako su isti u ovoj pravnoj stvari u potpunosti irelevantni i neosnovani obzirom da se zahtjev tužitelja u provedenom postupku odnosio isključivo na necjelovito obavljenu uslugu. Da unatoč navedenom, tuženik ističe kako iz odredbi članka 31. stavak 5. ZPU-a i članka 57. stavaka 1. ZPU-a te iz odredbi članka 55. Općih uvjeta o obavljanju univerzalne usluge HP-a, jasno proizlazi zaključak da tužitelj nije ovlaštena osoba za podnošenje prigovora koji se odnosi na prekoračenje roka prijenosa i uručjenja preporučene pošiljke već da je to isključivo pošiljatelj koji je platio poštarinu za ugovorenu poštansku uslugu. Da bi tužitelj, eventualno mogao podnijeti navedeni prigovor, uz dostavu pisane izjave pošiljatelja kojom se isti odriče prava na naknadu štete u njegovu korist.

Slijedom navedenog, tuženik smatra da je osporavana odluka zakonita te je predložio da Sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Rješenjem ovog Suda poslovni broj 3UsI-507/19-4 od 16. siječnja 2020. pozvana je zainteresirana osoba HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb da sudjeluje u predmetnom upravnom sporu te joj je dostavljena tužba tužitelja s priložima, kao i odgovor na tužbu tuženika na očitovanje, a sve u skladu s odredbom čl. 23. st. 5. i čl. 32. st. 1. i st. 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, dalje ZUS-a).

Zainteresirana osoba HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb dostavila je ovom Sudu odgovor na tužbu u kojem je navela kako se u konkretnom slučaju radi o odbačaju prigovora tužitelja

kao nedopuštenog, obzirom da je isti nepravovremen sukladno članku 54. stavak 1. ZPU-a. Da je u provedenom postupku utvrđeno kako je predmetna pošiljka prijamni broj RF bila zaprimljena u sustavu davatelja usluga dana 24. siječnja 2019., a o čemu da je tužitelj bio obaviješten na temelju datuma koji se nalazi na žigu prijamnog poštanskog ureda na samoj pošiljci; da je tužitelj podnio prigovor tek 26. travnja 2019. Da tužitelj pogrešno tumači zakonske odredbe članka 54. st. 1. ZPU-a, prema kojemu se rok za podnošenje prigovora HP-Hrvatskoj pošti d.d. računa različito za primatelja i za pošiljatelja, na način da se za pošiljatelja rok računa od dana kada je isti predao pošiljku HP-u, a za primatelja taj rok da počinje teći tek od dana kada u je HP d.d. predala pošiljku ili ostavila obavijest o prispjeću pošiljke, a koji navodi da su netočni i neutemeljeni.

Da iz odredbe članka 2. stavak 1. i članka 37. važećeg ZPU-a jasno proizlazi distinkcija između pojma predaje i pojma uručenja, a navedeno da je posebno jasno definirano i u Općim uvjetima o obavljanju univerzalne usluge.

Da je odredbom članka 26. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge propisano kako je prijem poštanskih pošiljaka postupak preuzimanja poštanskih pošiljaka radi uručenja primatelju te da preporučenu pošiljku pošiljatelj predaje uz odgovarajuću potvrdu, dok da je iz odredbe članka 42. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge vidljivo kako se pod uručenjem poštanskih pošiljaka podrazumijeva dostava i isporuka poštanskih pošiljaka primatelju, kao i to da se poštanske pošiljke za koje se izdaje potvrda o primitku, uručuju osobno primatelju.

Da iz navedenih odredbi jasno proizlazi kako se pošiljka primatelju ne predaje već da mu se uručuje.

Nadalje, zainteresirana osoba navodi kako je zahtjev tužitelja za dostavom dokumentacije iz postupka koji je kod zainteresirane osobe proveden u povodu prigovora i pritužbe tužitelja nejasan, dok da su navodi o nezakonitom postupanju i navodnom zataškavanju paušalni i isključivo usmjereni na objesno parničenje i zlouporabu procesnih ovlaštenja.

Posebno ističe kako je tuženiku u povodu tužiteljeva zahtjeva za rješavanjem spora dostavila svu dokumentaciju na temelju koje je donesena odluka Službe za korisnike i Povjerenstva za pritužbe potrošača, a istu dokumentaciju da će tuženik dostaviti sudu u povodu zaprimljene tužbe, pa da traženu dokumentaciju tužitelj može u cijelosti vidjeti uvidom u spis gornjeg poslovnog broja.

Nadalje ističe kako je kod zainteresirane osobe sukkladno odredbi članka 54. ZPU-a u odnosu na uručenje ovdje predmetne pošiljke proveden postupak u povodu prigovora i pritužbe tužitelja, povodom kojih da su donesene odluke, a ne kako to tužitelj pogrešno navodi odgovori odnosno dopisi. Da je u svakoj odluci zainteresirane osobe jasno navedeno da se prigovor odnosno pritužba odbija s prethodno jasno navedenim razlozima odbijanja te da je na kraju svake odluke stavljena uputa u pravnom lijeku.

Ističe kako se postupak inspeksijskog nadzora provodi radi ispitivanja da li pružatelj poštanske usluge istu obavlja sukkladno Zakonu o poštanskim uslugama i aktima Svjetske poštanske unije i drugih međunarodnih ugovora. Pri tome da su dužnosti i ovlaštenja tuženika u postupku inspeksijskog nadzora propisani odredbom članka 60. ZPU-a te da je istom predviđen nadzor pružanja poštanskih usluga, a eventualno donesene odluke u tako provedenom postupku da nisu od utjecaja na prethodno pokrenute pojedinačne postupke koji se vode po prigovorima korisnika. Na taj način da je nejasno kakvog bi utjecaja provedeni inspeksijski nadzor imao na predmet ovog postupka, a s tim u vezi i na predmet postupka koji je već proveden kod tuženika.

Slijedom naprijed navedenog zainteresirana osoba predlaže u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev tužitelja.

Podneskom od 18. svibnja 2020. tužitelj se očitovao na odgovore na tužbu tuženika i zainteresirane osobe te ih u cijelosti osporio ustrajući u navodima tužbe (list 44-47 spisa).

Kako u konkretnom slučaju činjenice među strankama nisu sporne, a tužitelj u tužbi osporava primjenu prava, to je Sud predmetni spor odlučio riješiti bez rasprave, a sve na temelju odredbe čl. 36. ZUS-a.

Sud je izveo dokaze pregledom i čitanjem isprava priloženih spisu, te isprava koje je tuženo tijelo ovom Sudu dostavilo uz odgovor na tužbu.

Tužba tužitelja je osnovana.

Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a), propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjena sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Prema odredbi članka 55. stavku 1. ZPU-a, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Članak 37. ZPU-a sadrži odredbe o uručanju poštanskih pošiljaka, pa je tako stavkom 10., istog članka, propisano da se uvjeti, način i postupak uručjenja poštanskih pošiljaka pobliže uređuju u općim uvjetima davatelja poštanskih usluga.

Člankom 1. stavkom 2. Pravilnika o obavljanju univerzalne usluge (Narodne novine, broj: 41/13, dalje Pravilnik) je propisano da se odredbe ovoga pravilnika primjenjuju na davatelja univerzalne usluge u unutarnjem i međunarodnom poštanskom prometu, ako aktima Svjetske poštanske unije nije drukčije određeno.

Člankom 2. toč. 6. Pravilnika je propisano da je davatelj univerzalne usluge: davatelj poštanskih usluga koji obavlja univerzalnu uslugu sukladno odredbama Zakona o poštanskim uslugama, dok je točkom 7. propisano da je korisnik poštanskih usluga: pravna ili fizička osoba koja se koristi poštanskim uslugama kao pošiljatelj ili primatelj poštanske pošiljke.

Članak 34. Pravilnika sadrži odredbe o uručanju pošiljaka pa je tako stavkom 1., istog članka, propisano da u uručenje poštanskih pošiljaka na kućnu adresu ili u prostorije svake fizičke ili pravne osobe, u okviru obveze obavljanja univerzalne usluge, davatelj univerzalne usluge obavlja svakog radnog dana, osim u slučajevima koji su propisani ovim pravilnikom.

Stavkom 2., istog članka, je propisano da se pod uručenjem poštanske pošiljke na kućnu adresu ili u prostore svake fizičke ili pravne osobe smatra:

- uručenje poštanske pošiljke primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručenje pošiljke, sukladno Zakonu,

- ubacivanje pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić za obične poštanske pošiljke,

- ubacivanje obavijesti o prispjeću pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić za preporučene pošiljke, pošiljke s označenom vrijednosti i pakete te pošiljke koje zbog svojih dimenzija ili oblika nije moguće ubaciti u kućni ili skupni kovčežić, u slučaju kada se uručenje nije moglo obaviti osobno primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručenje pošiljke, sukladno Zakonu,

- uručenje primatelju ili ubacivanje obavijesti o prispjeću pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić, za pakete u mjestima gdje nije organizirana dostava paketa.

Stavkom 3., istog članka, je propisano da je za pošiljke za koje je primatelju ostavljena obavijest o prispijeću pošiljke davatelj univerzalne usluge obavezan u razumnom roku omogućiti uručenje putem elementa poštanske mreže koji je dostupan primatelju pošiljke.

Odredbom čl. 54. st. 1. i st. 2. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge propisano je da korisnik poštanske usluge može podnijeti prigovor u roku od 3 mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke Hrvatskoj pošti u unutarnjem prometu.

Članak 80. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj:47/09, dalje ZUP) sadrži odredbe o računanju rokova pa je tako stavkom 1., istog članka, propisano da se rokovi računaju na dane, mjesece i godine.

Stavkom 2., istog članka, je propisano kad je rok određen na dane, dan kad je dostavljeno pismeno od kojeg počinje teći rok odnosno dan u koji pada događaj od kojega se računa trajanje roka ne uračunava se u rok, već se početak roka računa od prvoga sljedećeg dana.

Stavkom 3., istog članka, je propisano da rok određen na mjesece, odnosno na godine istječe onog dana, mjeseca ili godine koji po svom broju odgovara danu kad je pismeno dostavljeno, odnosno danu u koji pada događaj od kojega se računa trajanje roka. Ako toga dana nema u mjesecu u kojem rok istječe, rok istječe posljednjeg dana toga mjeseca.

Predmet spora je ocjena zakonitosti osporavanog rješenja tuženog tijela Klasa: UP/I-344-08/19-02/213, Urbroj: 376-04-19-4 od 30. rujna 2019.

Među strankama je sporno je li pravilno i zakonito odbačen kao nedopušten zahtjev korisnika ovdje tužitelja, za rješavanje spora s davateljem poštanskih usluga HP - Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljanja ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj:

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja, po ocjeni ovog Suda u konkretnom slučaju i predmetnoj upravnoj stvari povrijeđen je Zakon na štetu tužitelja iz razloga koji slijede u daljnjem obrazloženju presude.

Imajući na umu činjenicu da je tužitelj kao korisnik poštanskih usluga izjavio prigovor 26. travnja 2019. davatelju poštanske usluge smatrajući da mu nije pružena cjelovita usluga dostave preporučene pošiljke broj pozivajući se na odredbu čl. 54. st. 1. ZPU-a, te imajući u vidu sadržaj odredbe članka 54. st. 1. ZPU-a kojom je propisano da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga, između ostalog, i u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti, ovaj Sud ocjenjuje da je u konkretnom slučaju tuženo tijelo neosnovano odbacilo zahtjev tužitelja kao nedopušten, uz obrazloženje sadržano u bitnom da nisu ispunjene pretpostavke propisane odredbom čl. 54. ZUP-a.

Po ocjeni ovog Suda nisu ispunjeni uvjeti za odbacivanje prigovora tuženika kao nedopuštenog već je tuženo tijelo uzimajući u obzir sadržaj odredbe čl. 54. ZPU-a, kao i navode tužitelja, o podnesenom prigovoru tužitelja trebalo meritorno odlučiti, neovisno o tome na koji je način davatelj poštanskih usluga odlučio o prigovoru korisnika usluge, dakle neovisno o tome je li o prigovoru odlučeno meritorno ili ne.

Dakle, u situaciji kada je tužitelj nesporno korisnik poštanske usluge te prigovara da ona nije cjelovito obavljena, dakle da između korisnika i davatelja usluge postoji spor u svezi s rješavanjem prigovora iz čl. 54. st. 1. ZPU-a, kao što je slučaj u predmetnoj upravnoj stvari, to tuženo tijelo nije moglo odbaciti zahtjev tužitelja za rješavanjem spora kao nedopušten iz razloga na koje se tuženo tijelo pozvalo u osporavanoj Odluci jer za isto nema uporišta u naprijed citiranim odredbama čl. 54. i čl. 55. ZPU-a.

Naprijed navedeno pravno shvaćanje izraženo je i presudi Visokog upravnog suda RH u Zagrebu poslovni broj Usž-2053/18-3 od 27. ožujka 2019.

Slijedom naprijed navedenog, po ocjeni ovog Suda, osporavanom Odlukom tuženog tijela, uz obrazloženje koje je dano, povrijeđen je Zakon na štetu tužitelja radi čega je na

temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a valjalo usvojiti tužbeni zahtjev i osporavanu Odluku poništiti te predmet vratiti na ponovni postupak i odlučivanje.

U ponovnom postupku, u izvršenju ove presude, tuženo tijelo će donijeti meritornu odluku o predmetnom zahtjevu tužitelja, pravilno primjenjujući mjerodavno materijalno i postupovno pravo, pridržavajući se pritom pravnog shvaćanja i primjedbi ovog Suda u skladu s odredbom čl. 81. stavku 2. ZUS-a.

U Splitu 2. veljače 2021.

SUDAC

Leandra Mojtić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nije dopuštena žalba na temelju odredbe članka 66.a stavka 1. ZUS-a

Za točnost otpravka – ovlaštení službenik

